nagu mõni müür ümmer.
Rutsnik sai aru, et selle koeraga
mitte õige asi ei ole ja selle pärast
ei lausnud ta koerale poolt sõna-
kestgi; ega teenud ka talle mitte
märkigi haiget, et siis mitti, kat-
ku küüsi langeda, sest ta tädis
et katkuga wähematgi tegemist
ei tohtinud tehä, kui mitte te-
mä küüsi ei lähä.

Kui ta teiselt puolt koera mõõ-
dä tahtis minnä, ei lasnud koer
minnä waid astus risti tie pää-
le wastu, kui Rutsnik teiselt puolt
mõõdä tahtis astu, siis es lase koer
jälle minnä waid laskis ette
maha. Wist tahtis koer Rutsniku
õrritada, et sie kedagi ütleks wõi
tieks, siis oles ta, temä pärast ollud
ja temä oles teda wõinud õrä

tappa wõi surmata.
Kui Rutsnik edesi es julgu minnä
siis laskis koer jälle keset tiid ette
maha, aga nüüd astus Rutsnik
koerale pääle ja pääsis ilusti
kamre. Kui Rutsnik teise hom-
moku jälle wällä läks olli jälle
koer wanawiisi Rutsniku iis tem-
butamas, kuid Rutsnik läks
jälle nagu eila üle koerä.
Nõnda wiisi tembutas kolm
nädälit aega koer, et Rutsnik
üle temä pidi ronima, aga kol-
mandama nädäli lõpetsel olli
koer kadunud.

Rutsniku elu oles ilusti lähnud
üksinda olli temäl küll natuke-
ne igaw, aga kui Pardi ajajad
tullid siis olli Rutsnikul kah
nendega tegemist.